

דברי הכפר

"התקווה היא חלומם של אנשים ערים."

~ אריסטו

"גם כשלא מוצאים את האור בקצה המנהרה,

צריך לזכור שהוא קיים."

(?)

גיליון מס. 2343 * כ"ח שבט תשע"ג * 8 בפברואר 2013
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

10.2	פלוא מרקוסון	13.2	שקד וולפין
	יניב ליפא (נין-אפשטיין)	14.2	עליזה נמלי
	כרמל רזנקרנץ		בת שבע מרקוסון
	עילי בת (נכד פרלסון)		יהודה בן זאב
	תהילה יוגב (נינה ארנברג)	16.2	תמיר ברק
	מוריה מאי דויל (נכדה א. חצור)		עמיחי איתם (נכד-ארנברג)
11.2	דוט שיינגזיכט		אורי יעקב (נכד-ווינטרוב)
	נטשה כמרן		מורן קולינס
	אילת תושיה		
	מיה לפינג-קפלן		

מזל-טוב!

12.2	יעל שפרונג
	חנן ווטרמן
	מיכי גניסלב
	שיר טוביס (נכדה-גניסלב)
	מיה אורן (נינה ריינס)

ימי נישואין

10.2	טלית ויורם עומר
14.2	תמר ושאול לוי

נזכור

ב	באדר תשמ"ג	15.2.83	גב' רג'י פרידלנדר
ד	באדר תשמ"ז	5.3.87	צבי לוינסון
ד	באדר א' תשס"א	27.2.01	מר אמיל פרנק

מ ה נ ש מ ע

- ושוב אני מתחילה עם נושא הגשם, ממש סיפור בהמשכים: בשבוע שעבר עברה עלינו עוד מערכת גשומה ביותר. כמעט הגענו ל-600 מ"מ, כמות יפה מאד לכל הדעות, בעצם חסרים לנו עוד כ-5 מ"מ, שאולי ירדו בין הרגע בו אני כותבת לרגע בו תקראו שורות אלה.
- בשבוע שעבר ביקרתי ב"מפגש" ארבע פעמים: ביום א' בשעה 9.00 בארוחת הבוקר השבועית, יזמתה של קרול ל., וביצוע של כל צוות המפגש, ובעיקר של כל המשתתפים שמביאים מאכלים טעימים. ביום ב' בבוקר השתתפתי יחד עם עשרות משתתפים אחרים בטכס ט"ו בשבט, שארגנה **שיפי מתתיהו**, ואחרי הצהריים, התקיים החוג לספרות. לאחרונה הצטרפו לחוג משתתפים חדשים, ואנו ממשיכים לקרוא ממיטב הספרות העברית לדורותיה. וביום ו' התאספנו ב"מפגש" מלא מפה לפה וותיקים וצעירים לחגוג יום הולדת 90 למופטי (הלא הוא **משה ליפשיץ**), שאין עוד בן 90 צעיר כמותו! הרבה ברכות נשמעו באירוע זה, וכל המברכים סיפרו (בלי שתאמו זאת ביניהם מראש) על מופטי ש"אינו הולך לשום מקום" הוא תמיד רץ וחולף ביעף, ומי שצריך ללכת אתו מוצא את עצמו מפגר אחריו, או בקושי רב מדביק אותו. ברכות חמות למופטי, **לפנינה** (שעבורה זאת הייתה חזרה כללית לקראת הקיץ), ולמשפחה שהקיפה אותו.
- לצערי, בגלל ישיבת המועצה, נבצר ממני להגיע ל"מפגש" לביקור חמישי תוך שבוע אחד, והפעם לחוג הברידיג' למתחילים שמעביר שם **הנרי שפרונג**. מי אומר שאין פעילות אצלנו בקיבוץ, ואין מועדון פעיל לגימלאים?
- באותו יום ה' התקיים במועדון טורניר השח-מט המסורתי לזכרו של **רומן רובינוב** ז"ל. מדיווחים שקבלתי עולה שזה היה אירוע נהדר, באווירה טובה (אמנם תחרות – אבל באווירה נעימה). הגביע לא נשאר אצלנו, והגיע לנציג דגניה בתחרות (לא נורא – טוב להפסיד למען אם הקבוצות).
- ובאותו המועדון, נפגשנו קבוצה קטנה של חברים ביום ב' שעבר עם **איתן ברושי** המועמד לתפקיד מזכיר התנועה הקיבוצית. בעת כתיבת שורות אלה עדיין לא נפתחו הקלפיות ברחבי התנועה, וודאי שאיננו יודעים מי יהיה המזכיר הבא, אולם כשתקראו דפים אלה, כבר נדע כולנו. מי שזה לא יהיה, מוטל עליו עול כבד לייצג את התנועה הקיבוצית כלפי כל הגופים הממלכתיים והאחרים במדינה. זה לא פשוט, כשאנחנו מהווים רק 1.5% מאוכלוסיית המדינה, וכאשר גם אנחנו כבר לא כל כך בטוחים בזהות הייחודית שלנו.
- ועוד במועדון: ביום הבחירות לכנסת, התכנסנו, בני משפחות בני המצווה מכתת "אירוס", שזוהי שנת הבר מצווה שלהם, לפתיחת פרק היהדות והטכס של העלייה לתורה. הרב **אלישע** (כך קוראים לו ברחבי הארץ – בשבילי הוא ממשיך להיות בני בכורי האהוב - אלישע), פתח את

התהליך בשיחה על פרשת השבוע "בשלח", דבר על המשמעויות של יציאה מעבדות לחירות (לא תמיד זה קל כל כך, ועוד תתגעגעו למצרים – ההורים), ולבסוף כל ילד נעמד ליד הוריו, אשר "שלחו" אותו אל המדבר, לצאת לדרך הקשה לעצמאות.

- בעוד חצי שנה נחגוג את חג השישים וחמש – ואז ימלאו חמש שנים לכבשים הנהדרות המקשטות את רחבי הקיבוץ. חמש שנים בחיי כבשים ממתכת המוצבות ליד הכבישים והשבילים הן תקופה לא קצרה, ורוב הכבשים סובלות מפגע כזה או אחר. אולי אולי יזכו הכבשים ליד משקמת השנה?
- נמצאים בקרית שמונה? רוצים לאכול ארוחת צהריים זולה, משביעה וטעימה? הפעם אני ממליצה על "בלו בס" (יעני BLUE BUS) מסעדת פועלים קטנה במתחם "סינה" בכניסה לאזור התעשייה הדרומי בקריית שמונה. זוהי בעצם חומוסיה ועל כן התפריט מצומצם מאד, אבל טעים! לפני זמן קצר שוב נכנסתי לשם בשעת צהריים, בקושי מצאתי שולחן קטן פנוי. החומוס היה מצוין, וההפתעה הגדולה הייתה הצ'יפס שהוגש עם כמות גדולה של שום! אני מכירה כמה אנשים טובים שעצם הרעיון מרתיע אותם, אבל מי שלא נבהל משום, ומוכן לוותר על נשיקה לעשרים וארבע השעות הקרובות – WELCOME!
- ועד שנגיע לקרית שמונה, בינתיים אנחנו יכולים שוב לנסוע אל מחוץ לכפר הנשיא **באוטובוס!** בפעם הראשונה מזה כמה עשרות שנים שיש קו אוטובוס לכפר הנשיא, ובעצם בפעם הראשונה בהיסטוריה שלנו שהאוטובוס מגיע אלינו כמה פעמים ביום. המסלול של האוטובוס הוא לא אידאלי – נכון להיום הוא לא מגיע לראש פינה, ואפילו לא עוצר בצומת ביציאה מהקיבוץ, אלא ממשיך ישירות לחצור. גם בחצור האוטובוס אינו מגיע עד קופת חולים, ומרחק ההליכה מהתחנה הסופית שלו עד לשוק היא למעלה מעשר דקות. יחד עם זאת מספרים לי אנשים שכבר נסעו באוטובוס והשירות הזה יקל על חייהם.
- שאלו אותי מה קרה למדור "אנשים טובים באמצע הדרך". האם נגמרו לנו האנשים הטובים שראוי לכתוב עליהם? המדור נקטע משום שאחד האנשים הטובים האלה, לא המשיך אותו. אני מציעה שוב חברה טובה באמצע הדרך, ומקווה שהיא תמליץ על הבא אחריה ושוב לא תנתק השרשרת:

אישה טובה באמצע הדרך

ארי שטיינר, היא המועמדת שלי לתואר. קודם כל בשביל ההתמדה שלה באפיית חלות טעימות עד מאד, שהיא מביאה כל שבוע לקבלת השבת כבר למעלה משלוש שנים. יחד עם חלות, היא גם אופה לנו פרורים טעימים ל"דברי" שלנו. הפרורים של ארי תמיד מביאים את הנופים הסובבים אותנו, את חום השמש ואורה גם ביום סגריר, עם הרבה הרבה פרגון לנשואי כתיבתה.

תודה מיוחדת יש לי לארי שמביאה לנו כל יום את העיתון, בשעה כל כך מוקדמת בבוקר, שגם בשנים שבהן עבדתי ויצאתי מוקדם מהבית, לא הייתה השעה כל כך מוקדמת. לאחרונה היו הרבה תקלות עם הגעת העיתון לקיבוץ בבוקר, וארי מתרוצצת כדי להביא לנו את "ידיעות אחרונות" אפילו כשהן כבר "ידיעות ישנות". והכל עם הרבה חיוך. תודה לך ארי. ועתה אנו מחכים לבחירה שלך לאיש/אישה טובים באמצע הדרך.

שבת שלום לכל בית כפר הנשיא

פרשת השבוע "משפטים" – קבלת השבת במועדון בשעה 18.00

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יונתן, גל ובר.

איתן גדליזון ז"ל – ארבע שנים למותו

בחדשים האחרונים אני אוספת חומרים לכתיבת ספר לזכרו של איתן גדליזון. לפני שבועיים ראיינתי את פרופסור מולי להד (בשבילנו – מולי). הריאיון הזה שיקף דברים ששמעתי מעשרות המרואיינים שראיינתי לפניו, ויש בהם עוד ערך מוסף.

תמר וולפין

עוד לפני שהכרתי אותו, ראיתי את איתן בשדה התעופה, כשעוד היה בחברה להגנת הטבע, מין דמות ציורית כזאת שאנשים תמיד מדברים אליו, אני לא ידעתי מי זה, אבל ראיתי אדם חביב, מאד ידידותי שמדבר עם חלק מהאנשים. אבל ההכרות אתו הייתה כשהוא נכנס לתל-חי, לפני כן לא היה לי שום קשר ממשי אתו. די מהר ראיתי בן אדם שהוא אחר. הוא חושב מחוץ לקופסה והוא יודע טוב מאד לפשר, לחשוב בצורה אנושית, ולכן התאים מאד לתפקיד של הפרוייקטור למיזוג המכללות, שהיה התפקיד הראשון שלו במכללה.

הניהול שלו היה מה שנקרא באנגלית MANAGING BY WALKING AROUND הוא לא ישב במשרד, אולי זה בא לו מהטבע, הוא ניהל תוך כדי שהוא התנועע במכללה. הוא לא היה מנהל שהתיישב בחדר שלו, ושם הגעת לחדר שלו והדלת הייתה פתוחה או סגורה, או שהוזמנת אליו, אתה היית רואה אותו. דרך הניהול הזאת עזרה לו גם בתפקיד של מיזוג המכללות, לגשר על המהומות הפנימיות והלא פנימיות שהיו לאנשים בהקשר למעבר הזה. צריך לזכור שלאנשים הייתה נאמנות מאד מאד חזקה לתל חי ההיסטורית, המכללה האזורית המכללה הקיבוצית. היו אפילו אנשים שלא רצו בכלל לעשות את האיחוד הזה, אלא להמשיך באותה הרוח של המכללה האזורית שהייתה. דווקא נועם ההליכות שלו, והעובדה שהוא הצליח להעביר מסר, שהרוח לא תעלם

למרות שעושים מבנה ארגוני חדש, מאד מאד עזרו במהלך הזה, ומעבר לכל - נתנו תחושה שיש כאן מנהיגות ושקיפות.

ההיכרות הכי צמודה שלי אתו הייתה דווקא בפרויקט שהוא, לכאורה, לא חשוב, אבל הוא מאד חשוב, למרות שהוא לא היה במיינסטרים של המכללה: היזמה המשותפת שלנו להקים שלוחה של דרמה-תרפיה בכפר מע'ר. יום אחד מגיעה אלי גברת בשם נוהא באדר, ומספרת לי שיש להם מבנה ויש בו מכללה פרטית, והם כבר מקיימים בשיתוף עם המכון לאומנויות של תל חי קורס למדריכים לציור ולאמנות, והיא רוצה, בנוסף לכך, גם להתחיל משהו יותר אקדמי. היא הייתה קודם אצל איתן והוא מאד מאד התלהב והוא הפנה אותה אלי. הפרויקט הזה עלה בקנה אחד עם החזון שלו של יחסי ערבים ויהודים, וגשר בין אנשים: במקום גשר פוליטי, גשר אנושי. הוא היה מעורב בזה באופן יוצא דופן, למרות שבעצם זה לא היה בתוך המכללה, זה לא בתוך הקמפוס, זה אפילו לא היה בתוך הלימודים האקדמיים. יצאנו לדרך הזאת ביחד. היה לנו בתוך מע'ר בית ספר להכשרת מטפלים בדרמה-תרפיה, ואחר כך גם טיפול באומנות. כחלק מהחזון שלו, הוא היה אומר: "דברים מיוחדים לא סוגרים ולא נותנים להם לדעוך". בהמשך הוא גם סייע לי לפתוח את השלוחה לדרמה תרפיה באוניברסיטת תל-אביב. זה התחום היחיד שבו תל חי עשתה לעצמה שלוחות, אחת במע'ר ואחת בתל-אביב. גם השלוחה בתל-אביב עברה מחלות ילדות כי מאד קשה לנהל דברים כשהם אינם מתקיימים בקמפוס אחד. אבל איתן היה נוסע אתי, הוא נסע לפגוש את הסטודנטים, אחת לכמה חדשים הוא היה בא לשוחח אתם לשמוע איך זה בשבילם, ומה מציק להם. באמת, בתוך סדר היום שלו, כשלכאורה הוא לא היה צריך להתעסק עם לימודי חוץ, ובעיקר לא עם לימודי חוץ שהם חוץ-קמפוס. הוא אמר לי: "בוא נקים תשתית, כך שכשנפתח את מסלול ה-MA בדרמה תרפיה, יהיו לנו סטודנטים בוגרי BA, שיזינו את לימודי התואר השני. את זה הוא אמר ב-2005, זה לקח עוד שבע שנים, עד השנה, ב-2012, שפתחנו את ה-MA. אבל ב-2005 הוא כבר דבר אתי על מה יהיה כשנפתח את לימודי התואר השני... החזון, היזמה והחלוציות והיכולת להתלהב מאנשים ומרעיונות חדשים ולא רק ללכת בתלם, היו באופי שלו.

המפגשים שלי עם איתן היו בהקשרים של "מחוץ לקופסה", גם אני עצמי הייתי אז יותר "מחוץ לקופסה" בתל-חי, לא כל כך לימדתי בלימודי הליבה, רק לימדתי בדרמה-תרפיה. לא פעם הוא היה מזמין אותי לדבר אתי על דברים הקשורים בפסיכולוגיה של אנשים, שהיו במצוקה או כשהיו משברים שצריך לנהל. לא הוזמנתי בתור מישהו שיש לו תפקיד במכללה, אלא בתור מישהו שהוא רצה לדבר אתו, מישהו שהוא גם בפנים וגם בחוץ.

- על מה למשל דברתם?

- היה איזה מקרה של עובדת שהייתה חולה מאד, ולא כל כך רצתה סיוע. איתן התייעץ אתי על איך לסייע לה, דברתי אתו וייעצתי לו, אבל הוא זה שנתן את הסיוע.

-סיוע כספי?

-היה גם סיוע כספי וגם סיוע רוחני נפשי חברתי. לאו דווקא סיוע כספי, אם כי לסיוע הכספי הם מצאו דרך מאד יפה, שאני מבין שהיום היא אסורה, אבל פעם עוד אפשר היה להתרים אנשי סגל. הוא רצה לדעת איך לדבר עם המשפחה, והוא ביקר שם. איתן ראה את תפקידו כמנהיג, וזה אולי מה ששונה ממנהלים בכלל. מנהלים לא רואים את עצמם כמנהיגים, אלא כאנשי מקצוע. הוא היה מאד מקצועי, אך הוא הצליח ברוח המנהיגות לאמר לאנשים, שמותר לחלום גם מעבר לקופסה ומעבר לריבועים. לפעמים הוא גם השאיר "קצוות פרופים" (LOOSE ENDS), לא מפני שהוא חשב שאין לזה סיכוי, הוא חשב שאולי כרגע אין לזה סיכוי אבל אנחנו נדחוף את הרעיון, ניתן לאנשים צ'אנס. למשל, המכון לאמנויות שאנחנו היינו שייכים אליו, היה די מקרטע, אבל זה לא הפריע לו לחשוב על משהו חדש. כמו הנושא של היין, או של לימודי שמן זית.

העניין היחיד שהיו אתו ממש חילוקי דעות היה השיגעון שלו להקים חברה של תכנה.¹ אמנם זה לא היה ממש בתחום שלי, אך אני ראיתי מיד שאנחנו הולכים ליפול, לאו דווקא מפני שאני מבין בזה, אני בן אדם פשוט בתחום הזה, ואני אומר תמיד, "שכנראה למה שכולם קונים יש איזושהי איכות". איתן התעקש על זה, וגם זה נובע מהמקום שהוא ראה מחוץ לקופסה. זה בטח היה "פלופ" כלכלי לתל-חי, אבל זה לא חשוב, זה מראה שהבן אדם הזה רצה שתל חי לא תעסוק רק ב-CUT AND PASTE- של כל מה שאפשר למצוא במרכז. זה חזון, זו מנהיגות, זה להגיד לכולם שאם אנחנו רוצים למשוך מישור לכאן אנחנו צריכים לעשות משהו ייחודי. לכן ממשיך להתקיים המכון לאומנויות, וגם המקום הזה בו אנו יושבים², למרות שזה חוץ אקדמי. וכך גם הצלחנו להקים את מכון המחקר המשותף לנו ולתל-חי, לפני שנתיים, זמן רב אחרי שאיתן כבר מת, אבל הוא יחד אתי ועם חיים גורן ועם זכי ברק ובהמשך עם יונה חן, הצלחנו לקדם גם את הרעיון המשותף הזה. כשבא רעיון הוא אמר "שימו אותו על השולחן". בירוקרטיה לא הייתה בשבילו משהו שבגללו מורידים דברים מהשולחן, קודם כל בואו נדון על זה.

¹ איתן "קנה" את הרעיון של איש המחשבים של המכללה, שהמכללה יכולה לבנות תכנה מיוחדת לניהול מוסד אקדמי, שתהיה טובה יותר ממה שמצוי בשוק, ושכשזה יצליח, התכנה תימכר בכל העולם, ותפרסם את תל-חי ברבים. בסופו של דבר הרעיון נגנז, לאחר הרבה תלאות וחילוקי דעות – ת.ו.
² הראיון התקיים במכון "משאבים" שהקים ומוביל פרופ' מולי להד

התקופה שבמהלכה היה לי אתו הרבה קשר הייתה אחרי האירוע "הלבבי" הדרמטי שהוא עבר, כשהוא כמעט הלך לעולמו. הגעתי אליו הרבה למחלקת השיקום, בכל מיני שעות, היה לי אז פרוייקט גדול בתל-השומר, והייתי בא לבקר אצלו. אותי הדהימו המסקנות שהוא הסיק מהאירוע הזה. בדרך כלל אנשים נעשים פחדנים, ואומרים לעצמם: עכשיו אני פחות אתנסה, אני אלך יותר בתלם. זה היה במלחמת לבנון השנייה, וכשהוא חזר הביתה הייתי בא אליו לשיחות על איך ממשיכים לנהל את המכללה בתוך המלחמה, איך עושים, ואיך תומכים בסטודנטים שהם בלחץ, אני זוכר שהוא היה בבית, לא מפני שאיתן לא יוצא לשטח, אלא מפני שהוא היה עדיין בתהליך השיקום. ואז הוא דיבר אתי על כך שהוא רוצה לחזור לטיסה. ואני אומר לו: "איתן, למה אתה רוצה כך להמשיך להסתכן, תראה, כבר קבלת עכשיו פגישה עם הקב"ה, איפשהו בכביש 6, והחלטת שאתה לא הולך אליו". והוא אמר לי: "תראה, מולי, אין לי חיים בלי זה. אם אני לא אעשה את הדברים שמלהיבים אותי, ועושים לי ברק בעיניים, ושנותנים גם לנשמה לחיות, אין טעם לחיות. אם אני הולך עכשיו להיות נכה, חולה לב שכל מה שאכפת לו זה הכדורים שלו, והמדדים שלו, והוא מבלה בין הבית ובין המרפאה, ממש לא אכפת לי, אני לא רוצה לחיות חיים כאלה". ואחר כך כל פעם הוא היה מדווח לי: "הנה התקדמתי עוד שלב לחידוש הרישיון, ועוד שלב". ואני כל הזמן אומר לעצמי (כבר הפסקתי להגיד את זה לו עצמו, כי הבנתי שזה לא יועיל), אבל מידי פעם תקעתי לו את האמירה על הפגישה עם מלאך המוות על הכביש בדרך מצפת, והוא היה אומר לי: "מולי אם אני צריך למות, אני רוצה למות במשהו שאני ארגיש שאני עושה. אני לא רוצה להפוך לחולה כרוני". זאת הייתה הבחירה שלו. אז עוד לא הייתה הטכנולוגיה של הסמארטפונים, אבל כל פעם אחרי טיסה הוא היה שולח לנו תמונות כשהוא ירד מטיסה "היום הייתי שם והייתי שם". בתור מי שעוסק הרבה מאד בתחום של התאוששות והחלמה, אמרתי לעצמי, שהבן אדם החליט שהוא חוגג את החיים, הוא לא מתכוון להיכנע להם. לבן שלי, תום, יש סיסמא: "החיים הם המסיבה הכי גדולה שהוזמנתי אליה". וזה כל כך התאים לאיתן. להחליט שעכשיו אני לא נכה. נכון, יש מגבלות, אבל כל הזמן לחתור לכך, שלא להפוך להיות נכה. ואכן תוך זמן קצר הוא חזר למכללה. מיד אחרי המלחמה, הייתה תנופת עשייה אדירה, (נכון ששפכו עלינו אז הרבה כסף...), לא עבר שבוע שהוא לא הזמין אותי לספר לתורמים על ההתמודדות של התושבים, וכמובן החזון הזה של משולש הפיתוח: מחקר, אקדמיה ותעשייה, הבן אדם היה נראה כך, שאף אחד לא יכול היה לזכור שלא מזמן הוא היה בדרך לפגישה עם הקב"ה. וזה אמר לי שהוא היה שייך לסוג האנשים בעלי החוסן, אנשים שנפלים, מתאוששים, ומסתכלים קדימה, ולא כל הזמן אחורה.

-דברתם על המשפחה שלו?

הוא התגאה תמיד לספר על שחר. כשהוא היה חוזר מתחרויות שלה הוא היה מספר ומראה תמונות. תמיד ידענו, שאם יש משהו שקשור לשחר, למשל תחרות, הוא מודיע שעכשיו עוצרים את הישיבה, כי הוא צריך לנסוע. הבחירה הזאת הייתה לי מאד מאד ברורה, הטלפון תמיד היה פתוח בשבילה, אפילו באמצע ישיבות.

אבל חוץ מזה, השיחות שלנו היו בעיקר על חזון, על העבודה במכללה ועל אנשים. הוא היה איש של אנשים, אבל גם איש מאד מאד מעשי.

כשהוא נפצע, היה לי מאד מאד קשה. בהתחלה עוד שלחתי לו מסרון, כי עוד לא הבנתי כמה זה חמור, שלחתי לו משהו, איזו עצה, על סמך השיחות שהיו לנו, כמובן שעל זה הוא כבר לא ענה.

כמו רבים אחרים גם אני הייתי משוכנע שעם הנפש הזאת שלו, הוא יתגבר, אבל ייתכן שבתוך תוכו הוא הבין שהפעם הוא יישאר נכה. וזה לא היה בתכנית שלו. אולי זה נשמע מוזר, אבל אני חושב שאנשים יכולים להחליט מתי הם רוצים להמשיך ומתי הם לא רוצים להמשיך, וכנראה שבאיזה מקום, הוא הבין, שאחרי הפציעה הזו, זה כבר לא יהיה זה. אני יודע שאנשים ברמות מאד עמוקות של הנפש שלהם, גם אם הם מורדמים, אנשים יודעים. הגוף יודע, הנשמה יודעת. וזה מעבר לרפואה.

ביום שאיתן נפטר אספנו את העובדים במכללה, יחד עם זקי ועם שמואל שמאי (פרופסור זקי ברק נשיא המכללה ופרופסור שמואל שמאי סגן הנשיא – ת.ו.). אספנו אותם באודיטוריום. אני זוכר את העובדים המנהליים. הם פשוט דברו על הבן אדם שהיה בא ומתיישב אצלם במשרד, לא בשביל לעשות להם ביקורת פתע, רק לשבת לשמוע מה קורה, מה הולך ומה בבית. הם הרגישו אבדן של בן משפחה. הם דברו בצורה מדהימה במשך שעה וחצי. האנשים היו בהלם. גם הם פיתחו אמונה שהוא יצא מזה, שלאיתן יש כוחות יוצאים מן הכלל. וזה נכון היה לגבי הכוחות הנפשיים שלו. לא היה אחד שלא חשב שהוא יצא מזה. וכן, אני מתגעגע לחיוך, לחיבוק לצחוק לטבעיות שלו, ול"מענטש", בלי כחל וסרק.

תמר

מהאזה

לפני מספר ימים קיבלנו דוח מאגף בריאות ורווחה. חצי מן הדוח מדבר על הביטולים שכוללים מספר ביטולים שבעיקרם נוגעים לפנסיונרים.

1. הקיצוץ בסבסוד החשמל

2. ביטול קרן הבריאות.

עניין ביטול קרן בריאות לא עלה באסיפה והעניין לא היה ידוע לרוב הפנסיונרים.

כל זה אני מצטט בעקבות העלאת רשת הביטחון לפנסיונרים.

ז.א. שהעלאת ה- 400 ₪ כמעט נעלם כולו ע"י ביטול חלק מסבסוד החשמל וכו'..., ועליה בהוצאות קיום שנוגעת לכולם.

כידוע, המשק מוריד 10% מהביטוח הלאומי שפנסיונר מקבל. דבר זה לא חוקי ונמשך כבר מספר שנים.

לא חשבתי אי פעם שאני אקרא דוח שכמעט כולו מלא ביטולים הנוגעים לפנסיונרים. ידוע שאנחנו אחד מ-8 קיבוצים שהפנסיונרים לא מקבלים את המינימום שהומלץ ע"י התנועה הקיבוצית. אני גם אוסיף שידוע לי שבכנסת יש ועדה שידון בפנסיה שמקבלים חברי הקיבוצים

אני רק אזכיר לצעירים בינינו שרוב הפנסיונרים המבוגרים, לא מסוגלים להוסיף אגורה לפנסיה בעבודה נוספת. לדאבוני יש יותר ויותר פנסיונרים שהם מגיעים, לכל מיני סיבות, למצב ייאוש.

צר לי שאגף הבריאות והרווחה וגם הנהלת הקיבוץ בכלל לא מבינים את המצב, ומחפש חסכונות על חשבון הקשישים.

לבריאות – לן ווינטרוב

תשובה ללן

הדף שהוצאתי משולחן אגף הרווחה עסק רק בחלקו הקטן בקיצוצים, אבל כל אחד קורא אותו בעיניים שלו, ובסך הכל אני מבינה לליבו של לן.

באמת תהייה הפחתה בסבסוד החשמל לבני 75 ומעלה, אך יש לזכור שכל הפנסיונרים מקבלים עכשיו העלאה בהכנסות, לחלקם יש העלאה משמעותית. (אם כי נכון, זה עדיין רחוק מפנסיית המינימום).

חיסול קרן הבריאות נבע מאי הבנה. כשהתוכנית הובאה לאסיפה לא ידעתי שתקציב קרן הבריאות ירד ל-0. אינני יודעת באיזה שלב זה קרה. מי שנפגע הוא בעיקר מי שנזקק למכשיר שמיעה. אנסה לתקן את המעוות ולמצוא קצת כסף ממקור כלשהו, למטרה חשובה זאת.

נורית

תוצאות אליפות השחמט המהיר

בערב מוצלח במיוחד שהתקיים במועדון ביום חמישי שעבר, התקיימה האליפות המסורתית לשח מהיר ע"ש רומן ראובנוב. שלושת הבנים: אשר, מאור ואלי נרשמו לתחרות והפגינו כושר יפה. אפילו דינה הגיעה ושיחקה עם חברות. אולי זה הסיכוי שלנו שבשנה הבאה יתחילו להירשם גם בנות המין היפה לאירוע הזה.

לתחרות עצמה הגיעו מכל קשת הגילאים, ונוכחות מרשימה במיוחד היתה לצעירים ולמכינה. שגיב שטיינר וקייל קסדן הוכיחו כושר טוב במיוחד, וקייל אף העפיל למקום השלישי המכובד! במקום השני, ובאופן מאוד לא מפתיע- אלון פרימוסט שכרגיל יודע מה לעשות ואיך לעשות- והכל עם הרבה חיוכים והנאה. במקום הראשון זכה נציג מקבוצת דגניה (כן, השמועה על התחרות הגיעה עד לשם)- בחור מדהים בשם מארק שהמעיט במילים והרבה במהלכים מהירים וחדים כתער.

תודות:

- לאלונית, אשר תרמה את הכיבודים והיינות ולנטלי שהוכיחה שוב, כמו בכל שנה, שהיא המשך ישיר לרוח שנשבה במרכזית של פעם
- לצילה, על כך שהמועדון תמיד מסודר ונקי ומאיר פניו לאורחים
- ליורם, אשר עזר כמו תמיד בארגון, והעניק לנו את אחד מרגי השיא של התחרות: פתיחת פתקי ההגרלה הממושכת ביותר בתולדות כפר הנשיא
- לכל מי שהגיע לצפות, לכל מי ששיחק והתמודד, לאלק שהגיע למרות השפעת, ולתמיר שלא הגיע, לא ידע על התחרות ולא עשה כלום בעצם, אבל תמיד נעים לפגוש אותו במסדרונות...

להתראות בתחרות הבאה!
זהר וארז

קבוצת ה"גמלאונים"

שמחתי לקרוא את הכתבות של שושנה ש. וג'ורג', המתמודדות עם הזקנה שלהם. שתי הכתבות כתובות בחן, בהומור, בכנות ובלי פחד.

מידי פעם אנחנו מתכנסים, כ-10 חברים, נציגים מקבוצת הגיל 60-80, עם המנחה שקיבלנו מעמותת ותיקי הגליל, עינת פורת עמוס, כדי להבין מי אנחנו, ומה אנחנו רוצים לעצמנו.

בני ה-60-80 הם קבוצה שאפשר לכנותה בשמות שונים: גמלאים צעירים, דור הסנדויץ', הבלתי מחוייבים, "הדור הנעלם" ועוד. בינתיים נקרא לעצמנו ה"גמלאונים" (גמלאים קטנים עם און-כוח) ונראה אם זה יתפוס. בקיבוצים רבים קמו פורומים של בני גיל הביניים הזה, שמבקשים הכרה ומשאבים ממוסדות הקיבוצים שלהם. ובעמותת ותיקי הגליל החלה סדרת מפגשים משותפים של הפורומים האלה.

גילינו שיש הרבה משותף בינינו: חשש מפני איבוד המשמעות בחיים, פחד מבדידות, פחד מעוני, אנחנו רוצים להיות מועילים ונחוצים למשפחה ולקהילה מצד אחד, אבל מצד שני גם לא רוצים להיות מחוייבים, כדי לעשות את כל מה שחלמנו לעשות בזמן שיתפנה. וכן יש את הכמיהה להגשמה עצמית ביצירה, בלמידה או בגילוי עולם.

אנחנו קבוצה גדולה וחזקה. בכפר הנשיא מונה קבוצת הגיל 100 חברים. יש לנו כל הזכות לדרוש מהקיבוץ התייחסות מיוחדת לצרכים שלנו.

עלינו לקחת יוזמה ולעשות למען עצמנו. אם כל אחד יעשה משהו למען הקהילה או הקבוצה, הוא ירגיש משמעותי, אהוב ומוערך, והקבוצה כולה תיתרם. זה יכול להיות ארגון ערב, העברת חוג, טיפוח גינה ציבורית, הקמת בית קפה ומה לא? כל אחד ע"פ כישוריו ואישיותו.

עינת סיכמה את הדברים שהועלו בתיאוריה האומרת שאדם יוכל לעשות שינוי, רק כשיקבל את עצמו כמו שהוא. רק כשיבין שיש לו מגבלות וצרכים, יוכל לעבור העצמה אישית וקבוצתית. חלק מאיתנו כבר הגיע למקום הזה ומרגיש שינוי.

אני מזמינה את בני ה-60-80 להצטרף לצוות "הגמלאונים" שלנו, החושב והמרגיש, ולהוסיף את דעותיו, תחושותיו והתובנות שלו.

מי שיפנה אלי יקבל הזמנה לפגישה הבאה.

נורית

"הנסיך המאושר"

בוקר של אביב חורפי, אני מביטה מעלה לשמיים, העננים הבוקר הם בצבע כסוף יפהפה, מפוזרים יפה כל כך על שמיים של אפור תכול .. שם גבוה על הבנין הכי גבוה בכפר, על רקע השמיים היפהפים בולט מול עיניי, דרקון ענק, בצבע נחושת כהה, שכנפיו חסרות, יושב לו שם בגאווה שעוד נותרה בו, זקוף כמו שומר על הכפר.

מול כל היופי והעוצמה הזאת, אני רואה את קיר הבנין רחב מידות, שימים רבים היה מרכז וגאווה המקום. מכוער כל כך, עומד לו הבנין חשוף לפגעי השמש והגשמים, עצוב. מחכה ליום טוב, או חג, בו יבואו, ינקו, ויברישו אותו בצבע חדש ורענן, מחכה שיזכרו אותו שפעם... על הגג שלו יושב הדרקון המפואר בעוצמתו מנסה להוסיף לו יופי וכן.

מביטה בכל התמונה הזאת ועולות בראשי שורות של סיפור משיעור אנגלית של ימי התיכון:

High above the city, on a tall column, stood the statue of the Happy Prince. He was gilded all over with thin leaves of fine gold.....He was very much admired indeed....

Oscar Wilde

"גבוה מעל העיר, על עמוד מתנשא אל-על, עמד, פסל של הנסיך המאושר. הוא היה מכוסה כולו ...כולם העריצו אותו..." (אוסקר ווילד

מחייכת לעצמי אני מדמיינת, כמו בסיפור, שם באה הסנונית לחשה באוזנו של הנסיך, על עוני, או סבל בבית בכפר, והנסיך היה שולח מגופו, עלה של זהב, ועוד עלה, לחולים ונצרכים של אותו הכפר.

אולי זו אותה סנונית שאט אט מעלימה את הקשקשים והכנפיים של הדרקון.

הנסיך והעמוד, הדרקון וקירות הבנין, והשומר שם ממול, עומדים, מחכים, לימים טובים ששוב מישהו יגע בהם, יחזיר להם קצת מזוהרם וגדולתם.

שושנה שרקי

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

המקורות הזרים

מבינים הייטב גם חמורים גמורים
במה בדיוק הדברים אמורים
"לפי הפרסום במקורות זרים..."
ועדיין כולם ממשיכים במשחק
בביטוי שמזמן נשחק עד דק
ומוסיפים בקריצה "לכאורה"
לשם אישור הצנזורה
או כביכול בשם קדושת האתיקה
לפרסומים אשר להם יפה השתיקה!
ומה בדבר זכות האיפוק?
או אפילו יכולת של דחיית הסיפוק!
להתפאר ולהתהדר
לרוץ ולמהר
לכול החברה לספר...

ובינתיים אם אפשר להתחיל ולסכם:
הטורקי מתחת לשפמו - מנסה לחמם
האיראני כהרגלו בקודש - ממשיך לאיים
האמריקני מול המיקרופון - משהו גמגם
והישראלי כאילו אדיש
לא מאשר - ולא מכחיש
נהנה מהתחושה של "ללכת עם", אך בלי להרגיש

אבל מבינים הייטב גם חמורים גמורים
שלא יהיו אלו ה"מקורות הזרים"
שיאלצו בבוא הרגע לרדת למקלט
בגלל משהו שלאוזניהם "נפלט"
מישהו שעל יצר הפטפטת המיותרת
לא שלט...

k11470296 fotosearch.co.il

אבי

לוח מודעות

מהמכבסה

חברים - שימו לב
חיוב הכביסה של ינואר, כולל את דצמבר ולכן הסכום גבוה יותר.

תודה - מכבסה

ת.ד. של דברי הכפר

לידיעתכם: תא הדואר של דברי בוטל!!

כתבות, מאמרים והודעות, ניתן לשלוח כמו עד היום לכתובת המייל שלי,
(שושנה) - המצוינת על גבי דף השער של דברי הכפר.

חברים שאין ביכולתם להדפיס ולשלוח, אנא הודיעוני (כמו עד היום בטלפון)
ואפשר להכניס את הכתוב לת.ד. של דורית צחור מס. 191. או להביא אליה
את הכתוב בכתב יד למרפאה, ודורית תדפיס לכם את הכתבה. (דורית פשוט
מדפיסה מהר ובאופן מקצועי, מה שלי לוקח שעות).
וזהו. המשיכו לכתוב ולקרוא ותבוא עלינו הברכה.

שושנה שרקי

בקשת עזרה

התקלקל לי הרוכסן בקלנועית. מספר שיניים נתקעו יחד.
האם יש מישהו בכפר הנשיא שיוכל לתקן זאת?

בתודה מראש,
צפורה, טלפון 4523

ת קבועה ב"מפגש"

אני מזמינה אתכם לתלוש ולתלות דף זה
נשמח לראותכם!

פעילות בוקר קבועה		
התעמלות 11:00 - 11:45 עם טל קול שיווי משקל, חיזוק העצם, נשימה, פתיחת טווחי תנועה וחיזוק שרירים מייצבים.	ארוחת בוקר בסגנון POT-LUCK 9:15 - 10:15 נפגשים בכיף לפתוח את השבוע ביחד... כל אחד והתוספת שלו... ביחד השולחן מתמלא ומפתיע כל שבוע מחדש. בארגונה המסור של קרול לופוב. כולם מוזמנים!	יום ראשון שעות פתיחה 8:00 - 12:00
מפגש ושיח עם מאי, אלעד וטל (מהמכינה) 9:00 - 12:00 מחכים להכיר את ותיקי הקיבוץ, לשמוע, לשוחח, לשחק ועוד.		
חברות'ה 10:00 - 12:00 תה, קפה, כיבוד וחברותא ... בדומה לכל יום אנו פתוחים עבורכם... לכוס תה או קפה, לשיחה ומפגש...		
Parshat Ha'Shaua 11:00- 12:30 With Tirtza	התעמלות עם טל 10:00 - 10:45 מפגש התעמלות נוסף לכל המעוניינים- השתתפות בקבוצה זו בעלות חודשית של 70 ₪.	יום רביעי שעות פתיחה 8:00 - 12:00
חברותא 10:00 - 12:00 תה, קפה, כיבוד וחברותא ... בדומה לכל יום אנו פתוחים עבורכם... לכוס תה או קפה, לשיחה ומפגש...		
ארוחת עשר סוגרים את השבוע ביחד, על כוס תה או קפה, עוגיות ועוגה. * לעיתים- ימי הולדת והרצאות לפי פרסום שיצא בנפרד. שבת שלום!		
יום שישי שעות פתיחה 10:00 - 12:00		

פעילות אחה"צ במפגש	
17:15 כתיבה יצירתי באנגלית (פעם בשבועיים) Creative Writing (every other week)	יום ראשון
17:00 חוג ספרות עם תמר וולפין	יום שני
17:00 ריקודי בטן- לחיזוק השרירים, תנועה וחוויה עם כל הגוף. 18:30 ציור אינטואיטיבי עם עירית אזרן. ליצירות בכל תחומי החיים. מתאים לכל גיל.	יום שלישי
soup & seret לסירוגין- לפי פרסום שיצא בנפרד	יום רביעי
17:30 חוג ברידג' עם הנרי * בשבועיים הקרובים לא יתקיים חוג ברידג'	יום חמישי

כיצד לספור ציפורים עם הכפר הנשיא

ספירת ציפורי הבר **בשיתוף ציבור** מתקיימת בימים אלה, זו שנה שמינית ברציפות בישראל. [הספירה החל ה ב 25 לינואר ותמשך עד ה 16 לפברואר.](#) בתקופה זו אנשים מתבקשים לצאת פעם אחת ל- 20 דקות ולצפות בסביבתם – בגינה, בחצר, בכיכר, ברחוב, לזהות את מיני הציפורים הנראות ולספור אותן. [מספיק ספירה אחת.](#) את המידע יש להקליד לאתר של 'טיפוח ציפורי הבר בחצר' www.yardbirds.org.il. הנתונים המעובדים משמשים למעקב אחרי אוכלוסיית ציפורי הבר ליד משכנות האדם.

הנתונים של השנים האחרונות מלמדים על שינויים באוכלוסיות הציפורים: העופות הפולשים – המאינה והדררה – שכיחותם גדלה וגם אזורי התפוצה שלהם התרחבו ואילו מספר הנקרים הנצפים בירידה. האם מגמה זו תמשך גם השנה? נוכל לדעת זאת בצורה מהימנה רק אם יהיה מספר גבוה של סופרים מכל רחבי הארץ.

לבד מהמידע המעניין והחשוב שמתקבל מהספירה – הרי שזה בילוי זמן מהנה שזמין ממש בפתח הבית.

סיור לזיהוי ציפורים ואימון ספירה יתקיים ביום שבת 9.2 החל משעה 07.30 בבוקר בכפר הנשיא. התחלת הסיור ליד 'שפירית'. אורך הסיור שעה עד שעה וחצי. רצוי להביא משקפת אך לא הכרחי. הסיור ללא תשלום.

להרשמה לסיור: שלומית עדר ליפשיץ

סלולארי: 054 7689948 דוא"ל: shlomitlif@gmail.com

הנחיות תמצאו באתר של המרכז לטיפוח ציפורי הבר בחצר

www.yardbirds.org.il

כבר מרגישים את המתח
השנה נחגוג ביום שישי
ה 13-3-1

נשארו לכם עוד שלושה שבועות
להכין תחפושות בנושא:

"זמרים ולהקות"

או יאללה לעבודה

בתוכנית:

- 22:00 – כל הזמרים והלהקות מגיעים
לגני התערוכה (חדר אוכל)
- 24:00 – תצוגת תחפושות, הופעות
וחלוקת פרסים לתחפושות המקוריות
והמושקעות ביותר.

צוות: מיה טיקו, מיטל ג'ונס,
גבי טנא, אלון פרימוסט, יגיל
אורן, תום גרשמן

הפינה הויזואלית

צבעים זה סתם בלגאן במוח! בואו נחזור לשחור לבן נוסטלגי

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 08.02.13

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 3 - #6

Village News: Despite the steady rain last week, we haven't made it to 600 mm yet (594.4 to be exact, though people do question it...). We're supposed to have rain until Friday morning this week but it doesn't look like it will make up the difference.

Last week I personally visited the Mifgash four different times: Sunday morning Pot-Brunch (by Carol Lupow et al), Monday morning Ceremony for TU B'Shvat, Monday evening for Israeli Literature and Friday morning for Mufti's 90th birthday party.

Mufti (Moshe Lifschitz) is still 'running' everywhere and it was a pleasure to be there with friends and all their family and and share in the joy of the occasion.

It would have been nice to make the Bridge Club for beginners (being taught by Henry Sprung) as a fifth reason to visit the Mifgash, but the Directorate was meeting that same evening and that had precedence. There is a healthy range of activities for all the retirees - if you know where to look.

Last Thursday evening we also had the annual Chess Tournament (in memory of the late Roman Reubnov) in the Club Room. We hear it was an exciting event and have been told that we lost the trophy to a participant from Degania!

Last Monday evening a small group met with Eitan Broshi (the candidate for General Secretary of the United Kibbutz Movement) to hear what he had to say before the election. We went to the polls again on Wednesday and he has since been elected. Kibbutz members make up only 1.5% of the population and we ourselves are unsure what role we have to play now in the state of the State.

On the 22nd of Feb, while we went to the polls to elect the next parliament, and the Bar-Mitzvah class, Iris, put the Club Room to good use by and then had their

first lesson about Torah study and the coming ceremonies. It was taught by Rabbi Elisha (my son) and covered the portion of BeShelach (Exodus 13:17-17:16) which deals with leaving slavery and becoming a free people. In the end each child stood by his parents and was 'sent' into the wilderness to learn to be free.

In another six months (more or less) we celebrate our 65th anniversary and that means five years since we put up our 'sheep' around the kibbutz. Perhaps it will be feasible to touch them up before this years celebration?

If you happen to be in Kiryat Shmoneh and are looking for a filling, tasty, not expensive meal, then I recommend 'Blue Bus', in the southern industrial area. It's a working person's restaurant in the 'Sina' grouping - and it's more or less a 'Humusiya' so what it offers is limited. I recently went there during an afternoon and could hardly find a palce to sit. Besides the terrific Humus, there were great chips served with a large amount of garlic! That may put some people off, but I heartily recommend trying the place.

Have you received your copy of the bus schedule??? KH, once again, has bus service that comes in - every hour - and takes people to Hatzor, Tuba and back again. This is most convenient. It's true that it doesn't stop in Rosh Pina or get all the way up to the clinic in Hatzor - but it does leave us where we can transfer to local transport and get to where we need. It's line 63 and the price for retirees is almost a joke (3.80 NIS).

I have been asked to renew the section on 'Good People' so see below:

Good Person: Ari Steiner

She's my candidate first because of the very tasty Challah she bakes each time we meet for Kabbalat Shabbat. She also writes this column one week a month. She always starts her column by looking out her window at the marvelous scenery of the Golan and finishes with kind words for everyone. She also gives out the papers (Yediot Achronot) early in the morning, every day. Thank you Ari and now await your choice for the next 'Good Person'.]

Have a wonderful Shabbos. We meet in the Club Room Friday at 18:00
The weekly portion is: Mishpatim - Exodus 21:1 - 24:18.

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yehonatan, Gal and Bar's
Grandma Tamar

Birthdays:

10.02	Palu Marcuson Yaniv Lipa (Epstein g/grandson) Carmel Rosenkrantz Eili Bat (Pearlson grandson) Tehila Yogev (Ehrenberg g/g-d)	11.02	Dot Scheingezicht Natasha (arnold) Carmon Ayelet Tushiya Mia Laping-Kaplan
12.02	Yael Sprung Hanan Waterman Micki Geneslav Shir Tubis (Geneslav granddaughter) Mia Oren (Raines g/granddaughter)	13.02	Shaked Wolfen
		14.02	Batsheva Marcuson Yehuda Ben-Zeev
14.02	Aliza Namali	16.02	Tamir Barak Amichai Eitam (Ehrenberg grandson) Or Yaacov (Weintraub grandson) Moran Collins

Commemorations:

15.02.83	Mrs. Reggie Freidlander	ב' באדר תשמ"ג
05.03.87	Zvi Levinson	ד' באדר תשמ"ז
27.02.01	Mr. Emil Frank	ד' באדר תשס"א

Anniversaries:

10.02	Talit & Yoram Omer
14.02	Tamar & Shaul Levi

NOTICES

LAUNDRY

The current billing includes the months of December and January and therefore will be higher than usual.

Elinoa

DIVREI

The **mailbox** for articles for the weekly paper is **no longer in use**. Please send all announcements and articles directly to my email (as it appears on the cover of Divrei (sachlav@kfar-hanassi.org.il)) If you cannot type the article, then it can be handwritten and submitted to Dorit Tzhor (POB 191), or you may bring it to her in the clinic....she types a lot faster than I do. Keep writing and we'll keep publishing!

Shohanna Sharkey

[illegible]

PURIM PURIM PURIM

This year's celebration will be held on **Friday 01.03.13**. You have three weeks to get in the mood and prepare great costumes. This year's theme is:

SINGERS AND MUSICAL GROUPS

PROGRAM

22:00 - all singers and groups **arrive** at the convention center (the Dining Hall)

24:00 - Costume Showing - Prizes will be awarded for most original costumes.

Committee: Mia Tikochinsky, Maital Jones, Gaby Tenna, Alon Primost, Yagil Oren & Tom Gershman

[illegible]

Official Results of the Quick Chess Tournament:

1st Place: **Mark** - Kibbutz Degania

2nd Place: Alon Primost - KH

3rd Place: Kyle Kasdan - KH